

Luntertuns kyrkoruin

56.2667, 12.8525

Luntertun var under senmedeltiden en betydelsefull dansk stad, och här hölls på Sankt Bartolomei dag den 24 augusti en av Skånes sju stora marknader.

Namnet Luntertun omtalas första gången redan 1303 då den danske kungen i ett dokument försäkrar att laxgården vid Luntertun inte ska hindra laxarna att om våren gå uppför Rönneå.

Grunden till kyrkan var ett fiskarkapell som uppförts i mitten av 1200-talet. Kapellet byggdes senare ut med tegelstenar från ett tillfälligt tegelbruk i närheten, till en treskeppig kyrka med ett stort torn. De vitkalkade takvalven var försedda med takmålningar. Ytterligare något senare tillkom också ett vapenhus åt söder.

1471 lade ärkebiskop Tuve "det nyuppförda kapellet i Luntertun" under sockenkyrkan i Barkåkra.

När kung Christian II år 1516 utfärdade stadsprivilegier för Ängelholm, stängdes i princip staden Luntertun. Samtidigt verkar det som om kungen dragit in de årliga marknaderna vid Luntertun och Grevie till en gemensam marknad i Ängelholm.

Kungen ansåg därmed att kyrkan i Luntertun inte längre behövdes och befallde borgarna att jämna den med marken. Men denna order verkar inte ha verkställts, utan i stället revs kyrkan i Luntertun efter det svenska övertagandet på 1600-talet på order av generalguvenören över Skånelandskapen Gustaf Otto Stenbock, eftersom han behövde byggnadsmaterialet till sitt residens Vegeholms slott.

Den lilla kyrkklockan, gjuten av en Mäster Lars på 1470-talet hade redan på 1500-talet flyttats till Ängelholms kyrka, och den finns kvar där i den nya kyrkan tillsammans med två större nyare klockor.

Källor:

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.